

ДРАМАТЫЗМ у мастацкім творы, момант вялікай напружанасці ў развіцці дзеяння, вырашэнні канфлікту, уласцівы *драме* як роду л-ры і *трагедыі*. Прысутнічае ў эпічных, ліра-эпічных і некаторых лірычных творах («Хам» Э.Ажэшка, «Гражына», «Да Нёмана» А.Міцкевіча). Д. праяўляецца ў вострым сутыкненні светапоглядаў, ідэй («Тутэйшыя» Я.Купалы), учынкаў персанажаў («Раскіданае гняздо» Я.Купалы) персанажаў. Д. заснаваны на супрацьстаянні Добра і Ліха («Залёты» В.Дуніна-Марцінкевіча), Космасу і Хаосу («Вызваленая Літва» Я.Ходзькі) і інш. У маст. творах Д. можа таксама праяўляцца ў канфлікце чалавека з грамадствам і нават прыродай («Зацюканы апостал» А.Макаёнка).

В.І.Еўмянькоў.